

# РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. Разград, 27.11.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД** в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светлана К. Чолакова

при участието на секретаря Светлана Л. Илиева  
като разгледа докладваното от Светлана К. Чолакова Търговско дело № 20233300900012 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл.26 ал. 2 пр.5 ЗЗД, чл.17 ал.1 ЗЗД; чл. 327 ТЗ във вр. с чл.79 ЗЗД; чл.26 ал.1 пр.3 ЗЗД, вр. с чл.34 ЗЗД

Депозирана е искова молба от „СТРОМАКС I“ ЕООД гр.Разград, представляван от О.Н.О. чрез пълномощник, против „НЕАЛ ТРАНС“ ООД, с.Стражец, представлявано от Н.И.Р., с която са предявени обективно съединени иски: За обявяване нищожност на договор за покупко-продажба от 06.11.2019г. в частта на посочената цена от 1 000лв. без ДДС, като привиден, прикриващ действителния договор с цена от 38 000лв. без ДДС и 45 600лв с ДДС; За приемане на установено, че покупко-продажната цена на прикрития действителен договор от същата дата е в размер на 38 000лв. без ДДС, съответно 45 600лв. с ДДС; За осъждането на ответника да заплати остатъка от продажната цена от прикрития действителен договор за покупко-продажба от 06.11.2019г. в размер на 44 400лв., включващ 37 000лв. - главница 7 400лв. ДДС, ведно със законната лихва считано от завеждане на молбата до окончателното изплащане; За осъждането на ответника да заплати сумата 15 558,88лв. представляваща мораторна лихва върху сумата 44 400лв. за периода от 07.11.2019г. до 02.05.2023г.; В условията на евентуалност – иска да бъде обявен договор за покупко-продажба от 06.11.2019г. за нищожен, поради противоречие на добрите нрави - под форма на недопустима липса на еквивалентност на насрещните престации и връщане на МПС - „Багер товарач“ модел \*\*\* рег. № \*\*\* рама \*\*\* двигател \*\*\*, цвят жълт. претендира разноски. В обстоятелствената част на исковата молба се сочи, че семействата на страните били в приятелски отношения от 2015г. до пролетта на 2021г. През 2019г. другата му фирма-фирма Каре Лудогорие ЕООД продала на А.С.А.-син на представителя на ответника апартамент в гр.Разград, за който се наложило да ползват ипотечен кредит. Отделно от това двете фирми изпълнявали общи поръчки. Във връзка с дейността им се наложило да закупят

багер. Заради финансови проблеми ответника и семейството му, не желаели да ползват банков кредит. За това на 04.12.2017г. ищцовото дружество закупило чрез банков кредит МПС - „Багер товарач“ модел \*\*\*рег. № \*\*\*. Разделили дейностите на двете фирми, като багерът бил необходим на ответното дружество, поради това било в интерес на двете страна и същият да бъде продаден на ответника. Решили продажната цена да бъде 38000лв. без ДДС - същата, на която бил закупен. Прехвърлянето на собствеността върху реалната цена било свързано със значителни разходи, които били непосилни за ответника. По изричното настояване на съпрузите Рахимови на 06.11.2019г. страните сключили договор за покупко-продажба на багера, в който посочили цена от 1 000лв., вместо 38 000лв., като багера бил предаден на ответника. От тогава до сега той ползвал багера, но отказвал да заплати продажната цена от 37000лв., ведно с 7400лв. ДДС. Това влошило отношенията им, като на 23.09.2022г. поканил ответника да изпълни задължението си, но той отговорил, че не дължи претендираната сума и няма други уговорки между тях. Твърди, че уговорената цена от 1000лв. е 37 пъти по-ниска от действителната пазарна цена, тази неравностойност е явна и значителна, реално сведена до лиса на престация, което прави договора нищожен. Прилага договор за продажба, справка удостоверение, дневник за сметка 203, фактури, покана от 23.09.2023г., отговор на покана, платежно нареждане, справка за актуално състояние.

Ответникът депозира отговор. Счита исковите за допустими, но неоснователни. Сочи, че действително двете дружества са работили съвместно и в тази връзка е закупен багер товарач. Твърди, че ответното дружество не е имало финансови проблеми, които да пречат за получаването на банков кредит. Действително в интерес и на двете дружества било процесната вещ да е собственост на ответника. Оспорва обстоятелството, че са договаряли цена 38 000лв. без ДДС сочи, че никога не са правени уговорки в частта за цената, като действителната такава е 1000лв. изплатена по банков път на ищеца, който закупил е багера за 2000лв. Прави възражение за изтекъл давностен срок по отношение на претендираната лихва това, че едва с исковата молба е уведомен за претенцията. Излага доводи, че е недопустимо позоваването за нееквивалентност, при търговския спор. Твърди, че влошаване на отношенията на представляващите търговските дружества са единствената причина да се завеждат различни дела.

Ищецът депозира допълнение към исковата молба. Възразява срещу представената от ответника справка за задълженията, представя извлечение от сметка. Иска справка от ЦКР към БНБ относно кредитната задължнялост на ответника за периода 2017г.-1923г.

Ответното дружество депозира отговор на допълнителната молба, оспорва искането за изискване на информация за кредитна задължнялост, както представеното извлечение от сметка, което иска да бъде представено в оригинал.

Като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следните фактически обстоятелства: От приложения и неоспорен договор се установява, че на 06.11.2019г. между страните - ищецът като продавач, а ответното дружество - купувач е сключен договор за покупко-продажба на МПС - „БАГЕР ТОВАРЧ“ модел \*\*\* рег. № \*\*\* рама \*\*\* двигател \*\*\*, цвят жълт, за сумата 1000лв., като договорът е

с нотариална заверка на подписите. Ответникът издал фактура №0000000366 от 06.11.2019г. за сумата 1000лв. с основание – продажба на багер модел \*\*\*, рама \*\*\*. Ответникът е заплатил сумата 1200лв. с платежно нареждане от 06.11.2019г.

На 23.09.2022г. ищецът изпратил писмена покана до ответното дружество, с която го кани в 7 дневен срок от получаването, да изпълни задължението по договор за покупко-подажба на МПС от 06.11.2019г. остатък от подажна цена в размер на 37000лв. както и ДДС върху цялата сума в размер на 7600лв., ведно със сумата 8581,51 лв. представляваща мораторна лихва върху претендиранат главница считано от 97.11.2019г. до 30.09.2022г. В поканата е посочено, че процесният договор е сключена между страните за сумата 38 000лв. без ДДС и 45600лв. с ДДС. Поради финансови проблеми и по настояване на ответника, както с цел избягване заплащане на допълнителни такси по прехвърляне на собствеността, в самия договор са посочили рално платената сума от 1000лв. без ДДС. Разликата от 37 000лв. както и ДДС върху цялата сума ответникът се задължил да заплати до 06.11.2020г.

На 06.10.2022г. ответникът изпратил отговор на писмената покана до ищеца, в който посочил, че никога не е настоявал в договора за прехвърляне на МПС да бъдат вписани неверни обстоятелства. Цената, която били договорили в размер на 1200лв. с ДДС е действителна и платена както, че не са му известни други суми и уговорки. Известно му е това, че това МПС е закупено от Стромакс 1 ЕЕОД преди повече от година и половина преди да му бъде продадено за сумата 2000лв. Както, че действителните отошения между представляващите търговските дружества са влошени, но това не е основание за неверни твърдения.

На 18.04.2023г. ищецът издал фактура №0000000559 с адресат ответника, за доплащане на багер \*\*\* рама \*\*\*, в която е посочена стойност 370000лв., 7400лв. данъна основа сума за плащане 44400лв. Ответното дружество отоговорило с писмено възражение, че възразява срещу получената фактура на 20.04.2023г. и заявява, че дружеството не дължи доплащане. Както, че няма да подпише и осчетоводи фактура №559/18.04.2023г.

От заключението на вещото лице по изготвената автотехническа оценъчна експертиза, назначена по поискане на ищеца се установява, че средната пазарна стойност на багер товарач модел \*\*\* рег. № \*\*\* към 06.11.2019г. е 46 480лв. В с.з. вещото лице сочи, че не е извършван оглед и не е възможно такъв към минал период – за 2019г. Цената е определена на база документите по делото, предвид това, че няма информация багерът да е бил в неизправно състояние освен, че гумите са износени. Направил е корекция като е приел съответния коефициент.

От заключението на вещото лице по назначената по искане на ответника съдебно-счетоводна експертиза се установява, че фактура № 559/18.04.2023г. е отразена в счетоводството на ищеца като пордажба, описана в Дневника за продажби под №1 и е включена в Спрака-декларация по ЗДДС за м. април 2023г. Фактура № 559/18.04.2023г. не е осчетоводена при ответника Неал транс ООД и е върната с обратна разписка на издателя Стромакс 1 ЕООД. Деклариран и отрозен ДДС от Стромакс 1 ЕОО във връзка с процесния

багер-товарач: за м.11.2019г. -200лв. при занъчна основа 1000лв., м. 04.2023г. - 7400лв. ДДС при данъчна основа – 37000лв.– общо 7600лв. Плащането на сумата в размер на 1200лв. по фактура №366/06.11.2019г. е станало по банков път на 06.11.2019г. и е отразена в счетоводствата на двете страни през м.11.2019г. След продажбата на багера отразена с фактура №366/06.11.2019г. във фирма СТромакс 1, ДМА /багерът/ е отписан от с/ка 203/3.Машины и съоръжения на 30.11.2019г. и от 2020г. не съществува в Амортизационния план на дружеството. Фактура №1600007332/04.12.2017г. е отразена като продажби на дълготраен материален актив в счетоводството на Антора ЕАД. Фактурата е описана в Дневника за продажби под №41 и по този начин е отразена и в Справка-декларация по ЗДДС за м.12.2017г. В счетоводството на Стромакс1 фактура №1600007332/04.12.2017г. е отразена като покупка на ДМА и е отразена в амортизационния план. Не може да се конкретизира дали с кредитни средства Стромакс 1 ЕООД е закупил процесния багер. Сумата 24 186,78лв. е наличност на парични средства на 04.12.2017г. по с/ка на Стромакс 1 ЕООД в Пиреос банк/Юробанк АД/, като относно поризхода им - са резултат от движението на парични потоци по разплащателна сметка на Стромакс ЕООД. Сумата от 45600лв. е платена от Стромакс 1 ЕООД на Антора ЕАД по банков път на следните дати: 04.12.2017г. - 23000лв; на 08.12.2017г. - 22600лв. В с.з. сочи по отношение на договор за покупко-продажба на МПС от 27.04.2018г., сключен между Антора ЕАД като продавач и ищецът като купувач, че в счетоводството на ищеца не фигурира фактура свързана с този договор.

Представителят на ответното дружество Неал Транс ООД Н.И.Р. е отговорила на въпроси по реда на чл.176 ГПК за ползвани кредити от дружеството, както лично от нея съпругът и синът и в периода 2017-2021г. Соци също така, че процесния багер се намира в техен обект.

По делото са събрани гласни доказателства по искане на ищеца във връзка с фирмените и семейни отношения между страните.

В показанията си св. Кремена Р.а сочи, че след продажбата на багера на 06.11.2019г. при ищеца вещта е отписана по сметка 203. В конкретния случай има и плащане. Издадена е фактура №559/18.0.2023г. от управителя на ищцовото дружество за доплащане на въпросния ДМА, която е осчетоводила, след което е включена в съответните дневници, начислили данъци, внесено ДДС.

Св. Н.Н. – дъщеря на представляващия ищцовото дружество сочи, че познава Неше и тяхното семейство, били доста близки семейни приятели. Понастоящем вече не се виждали и чували, нито си говорили, тъй като последните две-три години си развалили отношенията. Ставало въпрос за пари - неплатен багер и взети пари на заем, които не били върнати от ответника. За багера знаела, че ищецът теглил заем, за да го купи, след което бил прехвърлен на ответника, като парите не били заплатени. Багерът в момента се ползвал от ответника както това, че той станал причина да си развалят отношенията, когато родителите и тръгнали да си търсят парите.

По делото са приложени извлечение от сметка на ищеца м.11.2017г. – м.12.2017г.; данъчно осигурителна сметка на ЗЛ „Неал транс“ ООД за периода от 2017г. до 2020г.

Въз основа на така установените фактически обстоятелства, съдът направи следните правни изводи: По делото е безспорно, че страните са работили съвместно и във връзка със съвместната им дейност е бил закупен багер товарач. Не е спорно между страните, че е сключен процесния договор за покупко-продажба на МПС от 06.11.2019г. Спорно е обстоятелството, че цената на закупения от ответника багер е в размер на посочената в договора -1000лв., като ищецът твърди, че действителната уговорка между страните е в размер на 38000лв. без ДДС и 45600лв. с ДДС. Тази претенция е с правно основание чл.26 ал.2 пр.5 ЗЗД - нищожност на договора като привиден в частта относно договорената цена на сделката. Съгласно правната теория, привиден е този договор, страните по който са се съгласили, че няма да бъдат обвързани от правните му последици. Целта е да се създаде привидност пред третите лица/не и между страните/ за това какви са действителните отношения между страните. Ако волята на страните е въобще да не са обвързани от последиците и да не си дължат престация, а само да създадат привидност за съществуващите между тях правоотношение и за тяхното съдържание, тогава е налице абсолютна симулация, а когато волята на страните е да си дължат нещо различно от посоченото в договора, е налице относителна симулация - собен случай е симулирането на цената, като се посочва пониска, какъвто е настоящия случай. При относителната симулация са налице две съглашения - явно, прикриващо действителните отношения между страните и прикрито такова, което урежда действителните отношения. В случаите когато с привидния договор страните са прикрили друго съглашение, то по силата на чл.17, ал. 1 от ЗЗД, те са обвързани от него, ако са налице изискванията за неговата действителност.Тук следва да се посочи, че исковете за обявяване на привидността по чл.26 ал.2 ЗЗД и за разкрИ.е на симулацията по чл.17 ал.1 ЗЗД имат различен предмет - единият нищожността на явната сделка, а другият - обвързващата сила на прикритото съглашение, т.е. исковете са отделни /В т.см. Решение №60281/21.04.2022г. гр.д. №3512/2020г. IV г.о. ВКС, Решение №184/19.01.2016г. гр.д. №6394/2014г. III г.о. ВКС и др./ Такъв е настоящият случай. Ищецът твърди наличие на относителна симулация на сделката в частта за договорката по отношение на цената на вещта, като същият следва да докаже, че посочената в договора цена е привидно съглашение. По смисъла на чл.165 ал.2 ГПК за доказване на симулация е необходимо представяне на обратно писмо или начало на писмено доказателство, в какъвто смисъл е и съдебната практика/Р-е №1449/14.01.2009г. гр.д. №4699/2007г. IV г.о. ВКС, Решение №205 от 25.11.2013г. гр.д. №3243/2013г. II г.о ВКС/. В случая ищецът не е представил такова писмено доказателство, няма и твърдения такъв документ да е бил изготвен. Ищецът се домогва да докаже претенцията си като на първо място сочи, че сделка на такава стойност е свързана със значителни разходи, които са били непосилни поради финансова затрудненост на ответника, с когото имали уговорка ищецът да закупи багера за съвместната им дейност. Това твърдение не е доказано, тъй като единствено евентуалната финансова затрудненост на ответника не води до такъв извод. В кредитираните по реда на чл.172 ГПК показания на св. Насуфова се сочи за влошени отношения между страните по повод неплатен багер и взети пари на заем, които не били върнати от ответника. Дори и да е такава, от това не може да се изведе относимо към симулцията обстоятелство. На следващо място в издадената от ищеца

фактура № 559/18.04.2023г., е посочено като основание - доплащане на багер, но същата не е подписана и осчетоводена при ответника. Фактурата според постоянната съдебна практика като частен свидетелстващ документ, при липсата на подпис за получател от лице, което е отговорно да оформи съответната стопанска операция, не представлява годно доказателство за извършени фактически действия по получаване и приемане на стоките, нито пък доказателство за облигационна обвързаност между страните по силата на неформални договори за търговски продажби, а освен това в случая сделката е формална. Тази фактура удостоверява единствено изгодни за издателя и факти и не може да се цени като признание на ответника. Съдебната практика е константна, че частният писмен документ се ползва с материална доказателствена сила, ако удостоверява неизгодни за издателя му факти. Така при липса на обратно писмо, с което ищцовата страна е следвало да се снабди и което да разкрива действителните отношения на страните по договора за покупко-продажба, в частност по отношение на договорка за цена на сделката в претендирания размер, при липса и на писмени доказателства изхождащи от другата страна, които правят вероятно твърдението и, че съгласието за това е привидно, представените от ищеца и обсъдените по-горе доказателства са недостатъчни за провеждане на успешно доказване на твърдяната симуляция. Поради което претенцията е неоснователна и следва да се отхвърли.

По иска с правно основание чл.17 ал.1 ЗЗД, с който се претендират последиците от твърдяната прикрита сделка-че продажбата на процесния багер е на твърдяната от ищеца цена в размер на 38000лв. без ДДС и 45600лв. с ДДС: Предвид това, че иска за обявяване на нищожността на договора като привиден в частта за договорената продажна цена е недоказан, се явява и неоснователен иска по чл.17 ал.1 ЗЗД. Ищецът не доказва по посочените по-горе съображения, че страните са имали намерение продажната цена на багера да е различна от посочената в договора сума в размер на 1000лв. Чрез събраните доказателства не се постигна пълно доказване, че действителното намерение на страните по договора от 06.11.2019г. за покупко-продажба на процесния багер е, че продажбата му е на твърдяната от ищеца цена в размер на 38 000лв. Поради което претенцията за разкрИ.е на друго различно съглашение по отношение на клаузата за цената, се явява неоснователна.

По иска с правно основание чл. чл.327 ТЗ вр. с чл.79 ЗЗЗД за заплащане на остатъка от продажната цена в размер на 44 400лв., включващ 37000лв. главница и 7400лв. ДДС: От събраните по делото доказателства се установява, че между страните е възникнало валидно правоотношение по търговска продажба т.е. търговска сделка по смисъла на чл. 286, ал. 1 от ТЗ. Като вид договор за продажба търговската продажба се характеризира с родовите признаци на продажбата: тя е транслативен, двустранен, консенсуален, неформален, възмезден и комутативен договор. Задължение на продавача по търговската продажба е да предаде на купувача стоката, а задължение на купувача е да заплати цената. В случая договорената цена в договора за покупко продажба от 06.11.2019г. е в размер на 1000лв. и същата е заплатена от страна на ответника, което не е спорно, установява се и от заключението по изготвената счетоводна експретиза. По делото ищецът не доказва, че цената на сделката е в твърдения размер на 44000лв., поради което искането за връщането и е

неоснователно. Предвид на което се явява неоснователен и акцесорният иск за заплащане на мораторна лихва върху тази сума в размер 11186,32лв. за периода от 07.11.2020г. до 02.05.2023г., поради което претенциите следва да се отхвърлят като неоснователни.

По отношение на иска по чл.26 ал.1 пр.3 ЗЗД предявен в условията на евентуалност - за обявяване на Договор за покупко-продажба от 06.11.2019г. за нищожен, поради накърняване на добрите нрави - под формата на липса на еквивалентност на наследните претенции. Съдът намира такъв иск за допустим, като намира за неоснователни възраженията на ответника, че при търговски сделки е неприложим. Тази норма намира приложение и при тези сделки, съгласно препращащата норма на чл.288 ТЗ. Ищецът в случая твърди, че договорената цена за продажба на процесния багер в договор за покупко-продажба на МПС от 06.11.2019г. при цена от 1000лв. без ДДС, е в нарушена нормата на чл.26 ал.1 пр.3 ЗЗД поради липса на еквивалентност на насрещните престации. За доказване на тази претенция е назначена автотехническа оценъчна експертиза. От заключението на вещото лице се установява, че средната пазарна стойност на багер товарач модел \*\*\* рег. № \*\*\* към 06.11.2019г. е 46 480лв. Към датата на оценката вещото лице е проучило информация за предлагани продажни сделки на подобни МПС, за което в заключението е изготвена в табличен вид представителна извадка. Пазарната стойност е определена след корекция по отношение на физическото и техническото състояние на база на предсатвените документи, като е даден коефициент на годност 0,7, т.е. 70% горност на МПС-то. Съдът кредитира заключението, като компетентно обосновано, вещото лице отговори и на поставените от ответника в с.з. въпроси. Недоказано остана възражението на ответника, че ищецът е закупил МПС-то за сумата 2000лв., за което е приложен договор от 27.04.2018г. сключен между ищеца и „Антора ЕАД за продажба на багер на посочената цена. От заключението на вещото лице по изготвената счетоводна експертиза, се установява, че багерът е заприходен съгласно фактура №1600007332/04.12.2017г., на стойност 38000лв., ДДС-7600лв., която сума е платена от ищеца на „Антора“ ЕАД по банков път и няма данни, друга фактура на стойност посочена в договора от 27.04.2018г./който освен това е след датата на осчетоводяването на вещта като ДМА/, да е била осчетоводена при ищеца, поради което не се доказва процесният багер да е бил закупен на твърдяната от ответника цена от 2000лв. Съгласно практиката на ВКС накърняване на добрите нрави по смисъла на чл.26 ал.1 пр.3 ЗЗД е налице винаги, когато се нарушава правен принцип, като принципа на справедливостта и на добросъвестността в гражданските отношения. Въпросът за поведението на даден павен субект съставлява действие, накърняващо добрите нрави и zlepоставящо чужди интереси, с цел извличане на собствена изгода се преценява във всеки конкретен случай. Както, че не всяка нееквивалентност представлява нарушение на добрите нрави и е основание за нищожност, а само значителната и явна такава, при която едната от насрещните престации е толкова незначителна, че има практически нулева стойност. В случая цената на вещта посочена в договора за покупко-продажба от 06.11.2019г., съответно заплатена от ответника е в размер на 1000лв. Същата се явява значително по-ниска в сравнение с определената от вещото лице в размер на 46480лв. - четиридесет пъти по-ниска от пазарната стойност на вещта. Кое то според настоящия състав нарушава принципа на

справедливост и създава условия за неоснователно обогатяване на купувача. /в [решение № 615 от 15.10.2010 г. на ВКС по гр. д. № 1208/2009 г.](#) на III Г. О. на ВКС например е прието, че нищожност има поради дванадесет пъти по-ниската цена от пазарната, а в [решение 119 от 22.03.2011 г. по гр. д. № 485 по описа за 2010 г.](#) на I Г. О. на ВКС-при двадесет и осем пъти по-ниска цена/ Процесния договор за покупко-продажба в частта относно платената цена противоречи на добрите нрави и представлява нарушаване на морални, неписани норми на обществения живот от гледна точка на които, морално недопустимо е сключеният договор да породи съответните вещно-транслативни прави последици. Нищожността на договора в частта относно цената влече след себе си нищожност на целия договор, понеже тази част не може да се санира по смисъла на чл.26 ал.3 от ЗЗД, защото самото договорно правоотношение не би могло да обвързва страните без тази клауза. Поради изложените съображения намира претенцията за основателна.

Предвид основателността на иска с правно основание [чл. 26 ал.1 пр.3 от ЗЗД](#) то искането за връщане на МПС - „Багер тварач“ модел \*\*\* рег. № \*\*\*, произтича от неоснователното разместване на престации между страните по нищожна сделка - [чл. 34 от ЗЗД](#) за реституция на даденото по нищожен договор. Реституцията, т. н. възстановяване на даденото предполага признаване на сделката за нищожна и даването на облага. Тя може да касае връщане на парични средства, но и вещи - 2а от Тълкувателно решение № 4 от 14.03.2016 г. на ВКС по т. д. № 4/2014 г., ОСГК. Правото на възстановяване възниква още с осъществяване на фактическия състав - изпълнение на задължение по нищожна сделка. В случая е безспорно, че вещта предмет на договора е предадена на купувача, отразена е в счетоводните документи, а и представителят на ответната страни заяви в с.з., че процесния багер се намира в негово владение и към момента. Поради което ответникът следва да бъде осъден да върне „Багер тварач“ модел \*\*\* рег. № \*\*\* на ищеца.

С оглед изхода на спора на основание чл.78 ал.1 ГПК на ищеца се следват разноски, съразмерно уважената част от исковите претенции. В случая е уважен искът по чл.26 ал.1 пр.3 ЗЗД за обявяване на нищожност на процесния договор- заплатената държавна такса е в размер на 50лв., заплатен е депозит в размер на 300лв. за вещото лице, заплатено е и адвокатско възнаграждение, което е посочено в договорите за правна защита и съдействие в размер на 7000лв. Тъй като по отношение на заплатеното адвокатското възнаграждение не е посочено какъв е размерът по всеки иск намира, че следва да бъде разделено по равно за всяка от петте претенции, т.е. по 1400лв. за всяка една. Така съобразно уваженият иск за обявяване нищожността на договора на основание чл.26 ал.1 пр.3 ЗЗД, на ищеца се следват сторените по този иск разноски, които са в размер на 50лв. държавна такса, 300лв. депозит за вещото лице и 1400лв. адвокатско възнаграждение, т.е. сумата 1480лв.

На основание чл.78 ал.3 ГПК на ответинка се следват разноски съразмерно отхвърлената част от исковите. Ответникът е заплатил сумата 400лв. депозит за вещото лице и 7000лв. адвокатско възнаграждение, без да е посочено за всеки от исковите по отделно, поради което за всеки от исковите пирема, че е в размер от по 1400лв. Съразмерно отхвърлените четири иска ищецът следва да му заплати сумата 6000лв./1400x4+400/



По гореизложените съображения, съдът:

## **РЕШИ:**

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.26 ал.2 пр.5 ЗЗД, предявен от „СТРОМАКС I“ ЕООД, ЕИК200989413 седалище и адрес на управление \*\*\* против „НЕАЛ ТРАНС“ ООД, ЕИК203631282, седалище и адрес на управление \*\*\* за обявяване нищожен на договор за покупко-продажба от 06.11.2019г. в частта на посочената цена от 1000лв. без ДДС, като привиден, прикриващ действителния договор с цена от 38 000лв. без ДДС и 45 600лв с ДДС, като неоснователен;

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.17 ал.1 ЗЗД, предявен от „СТРОМАКС I“ ЕООД, ЕИК200989413 седалище и адрес на управление \*\*\* против „НЕАЛ ТРАНС“ ООД, ЕИК203631282, седалище и адрес на управление \*\*\* за приемане на установено, че покупко-продажната цена в договор от 06.11.2019г. е в размер на 38000лв. без ДДС, съответно 45 600лв. с ДДС, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание 327 ТЗ вр. с чл.79 ЗЗД, предявен от „СТРОМАКС I“ ЕООД, ЕИК200989413 седалище и адрес на управление \*\*\* против „НЕАЛ ТРАНС“ ООД, ЕИК203631282, седалище и адрес на управление \*\*\* за осъждането на ответника да заплати сума в размер на 44400лв., включващ 37 000лв. - главница 7400лв. ДДС, остатък от незаплатена цена по Договор за покупко-продажба от 06.11.2019г., ведно със законната лихва считано от завеждане на исковата молба, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.86 ЗЗД, предявен от „СТРОМАКС I“ ЕООД, ЕИК200989413 седалище и адрес на управление \*\*\* против „НЕАЛ ТРАНС“ ООД, ЕИК203631282, седалище и адрес на управление \*\*\* за осъждането да ответника да заплати сумата 15 558,88лв. представляваща мораторна лихва върху сумата 44 400лв. за периода от 07.11.2019г. до 02.05.2023г., като неоснователен.

ОБЯВЯВА на основание чл.26 ал.1 пр.3 ЗЗД, за нищожен поради противоречие на добрите нрави - под форма на недопустима липса на еквивалентност на насрещните престации Договор за покупко-продажба от 06.11.2019г., сключен между „СТРОМАКС I“ ЕООД, ЕИК200989413 седалище и адрес на управление \*\*\* и „НЕАЛ ТРАНС“ ООД, ЕИК203631282 седалище и адрес на управление \*\*\*

ОСЪЖДА „НЕАЛ ТРАНС“ ООД, ЕИК203631282, седалище и адрес на управление \*\*\* да върне на „СТРОМАКС I“ ЕООД гр.Разград, МПС - „Багер товарач“ модел \*\*\* рег. № \*\*\* рама \*\*\* двигател \*\*\*, цвят жълт.

ОСЪЖДА „НЕАЛ ТРАНС“ ООД, ЕИК203631282, седалище и адрес на управление \*\*\* ДА ЗАПЛАТИ на „СТРОМАКС I“ ЕООД, ЕИК200989413 седалище и адрес на управление \*\*\* сумата 1480 лв./хиляда четиристотин и осемдесет лева/ за разноски.

ОСЪЖДА „СТРОМАКС I“ ЕООД, ЕИК200989413 седалище и адрес на управление \*\*\* ДА ЗАПЛАТИ на „НЕАЛ ТРАНС“ ООД, ЕИК203631282, седалище и адрес на

управление \*\*\* сумата 6000лв./шест хиляди/ за разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд Варна в двуседмичен срок от връчването на страните.

**Съдия при Окръжен съд – Разград:** \_\_\_\_\_